

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 3ης Φεβρουαρίου 2000 (1)

«Δικαιώματα του δημιουργού - Δορυφορική ραδιοτηλεοπτική μετάδοση και καλωδιακή αναμετάδοση»

Στην υπόθεση C-293/98,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Oviedo (Ισπανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (Egeda)

και

Hostelería Asturiana SA (Hoasa),

η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 1 της οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 1993, περί συντονισμού ορισμένων κανόνων όσον αφορά το δικαίωμα του δημιουργού και τα συγγενικά δικαιώματα που εφαρμόζονται στις δορυφορικές ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις και την καλωδιακή αναμετάδοση (ΕΕ L 248, σ. 15),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. J. G. Karpteyn (εισηγητή), προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, G. Hirsch και H. Ragnemalm, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: A. La Pergola

γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

- η Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (Egeda), εκπροσωπούμενη από τον J. A. Suárez Lozano, δικηγόρο Μαδρίτης,
- η Hostelería Asturiana SA (Hoasa), εκπροσωπούμενη από τους L. Alvarez Fernández, procurador de los Tribunales, και C. Flórez Menéndez, δικηγόρο Oviedo,
- η Ισπανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον S. Ortiz Vaamonde, abogado del Estado,

- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους A. Dittrich, Ministerialrat στο Ομοσπονδιακό Υπουργείο Δικαιοσύνης, και C. D. Quassowski, Regierungsdirektor στο Ομοσπονδιακό Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας,
- η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπούμενη από την M. Ewing, του Treasury Solicitor's Department, επικουρούμενη από τον D. Alexander, barrister,
- η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την K. Banks και τον J. Crespo Carrillo, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις της Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (Egeda), εκπροσωπηθείσας από τον J. A. Suárez Lozano, της Hostelería Asturiana SA (Hoasa), εκπροσωπηθείσας από τον C. Flórez Menéndez, της Ισπανικής Κυβερνήσεως, εκπροσωπηθείσας από τον S. Ortiz Vaamonde, της Γαλλικής Κυβερνήσεως, εκπροσωπηθείσας από την A. Maîtrepierre, chargé de mission στη διεύθυνση νομικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, και της Επιτροπής, εκπροσωπηθείσας από την K. Banks και τον M. Desantes Real, δημόσιο υπάλληλο αποσπασμένο στη Νομική Υπηρεσία, κατά τη συνεδρίαση της 1ης Ιουλίου 1999,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 9ης Σεπτεμβρίου 1999,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1.

Με διάταξη της 1ης Ιουνίου 1998, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 29 Ιουλίου 1998, το Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Oviedo υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), προδικαστικό ερώτημα ως προς την ερμηνεία του άρθρου 1 της οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 1993, περί συντονισμού ορισμένων κανόνων όσον αφορά το δικαίωμα του δημιουργού και τα συγγενικά δικαιώματα που εφαρμόζονται στις δορυφορικές ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις και την καλωδιακή αναμετάδοση (ΕΕ L 248, σ. 15), ιδίως δε των εννοιών «πράξη παρουσιάσεως στο κοινό» και «λήψη από το κοινό».

2.

Το ερώτημα αυτό ανέκυψε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (εταιρία διαχείρισεως των δικαιωμάτων των παραγωγών οπτικοακουστικών έργων, στο εξής: Egeda) και της Hostelería Asturiana SA (στο εξής: Hoasa), ιδιοκτήτριας της ξενοδοχειακής μονάδας Hotel de la Reconquista.

Νομικό πλαίσιο

3.

Το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 93/83 ορίζει τα εξής:

«Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως "παρουσίαση στο κοινό μέσω δορυφόρου" νοείται η πράξη της εισαγωγής, υπό τον έλεγχο και με ευθύνη του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού, των σημάτων-φορέων προγραμμάτων που προορίζονται για λήψη από το κοινό σε μια αδιάκοπη αλληλουχία μετάδοσης προς το δορυφόρο και από εκεί προς το έδαφος.»

4.

Το άρθρο 1, παράγραφος 3, της οδηγίας αυτής προβλέπει τα εξής:

«Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως "καλωδιακή αναμετάδοση" νοείται η χωρίς αλλοιώσεις και περικοπές ταυτόχρονη αναμετάδοση, μέσω συστημάτων καλωδίων ή μικροκυμάτων και με σκοπό τη λήψη τους από το κοινό, αρχικής ενσύρματης ή ασύρματης, έστω και δορυφορικής μετάδοσης, από άλλο κράτος μέλος, τηλεοπτικών ή ραδιοφωνικών προγραμμάτων που προορίζονται για λήψη από το κοινό.»

Τα πραγματικά περιστατικά

5.

Η Hoasa εγκατέστησε, εντός του ξενοδοχείου του οποίου έχει την εκμετάλλευση, σύστημα για τη λήψη τηλεοπτικών προγραμμάτων μεταδιδόμενων μέσω επιγείου δικτύου ή μέσω δορυφόρου και τη διανομή τους μόνον στους πελάτες που διαμένουν στα δωμάτια του ξενοδοχείου.

6.

Η Egeda, εκτιμώντας ότι η υπηρεσία διανομής των οπτικοακουστικών εγγραφών και των λοιπών έργων που περιλαμβάνονται στα τηλεοπτικά προγράμματα που προσφέρονται στους πελάτες του ξενοδοχείου συνιστούσε παράβαση του κωδικοποιημένου νόμου περί πνευματικής ιδιοκτησίας, όπως εγκρίθηκε με το βασιλικό διάταγμα νομοθετικού περιεχομένου 1/1996, της 12ης Απριλίου 1996 (*BOE* αριθ. 97, της 22ας Απριλίου 1996, σ. 14369), με το οποίο μεταφέρθηκε στο ισπανικό δίκαιο η οδηγία 93/83, ζήτησε, με ειδική διαδικασία, την έκδοση αναγνωριστικής αποφάσεως κατά της Hoasa, προκειμένου να επιτύχει να ανασταλούν οι δραστηριότητες αναμεταδόσεως στους χώρους του ξενοδοχείου, να απαγορευθεί η επανάληψη των δραστηριοτήτων αυτών χωρίς τη ρητή άδεια της και να υποχρεωθεί η Hoasa σε αποκατάσταση της ζημίας την οποία υπέστη η Egeda.

7.

Η Hoasa αμφισβήτησε, ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, ότι υφίσταται «παρουσίαση στο κοινό» ή «καλωδιακή αναμετάδοση» εκ μέρους του ξενοδοχείου, κατά την έννοια του άρθρου 1 της οδηγίας 93/83.

8.

Στη διάταξη περί παραπομπής, το αιτούν δικαστήριο αναφέρει, μεταξύ άλλων, ότι, «σύμφωνα με το άρθρο 122, παράγραφος 2, του κωδικοποιημένου νόμου περί πνευματικής ιδιοκτησίας, "οι χρήστες οπτικοακουστικών εγγραφών που χρησιμοποιούνται για πράξεις παρουσιάσεως στο κοινό προβλεπόμενες στις περιπτώσεις f και g της παραγράφου 2 του άρθρου 20 του παρόντος νόμου υποχρεούνται να καταβάλλουν εύλογη και ενιαία αμοιβή στους παραγωγούς των οπτικοακουστικών εγγραφών (...)»». Η παράγραφος 3 του ίδιου άρθρου προσθέτει ότι «το δικαίωμα σε εύλογη και ενιαία αμοιβή, στο οποίο αναφέρεται η προηγούμενη παράγραφος, ασκείται μέσω των εταιριών διαχείρισεως των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας (...)».

9.

Το αιτούν δικαστήριο προσθέτει ότι, «κατά την περίπτωση f της παραγράφου 2 του άρθρου 20, στην οποία παραπέμπει το άρθρο 122, παράγραφος 2, και στην οποία στηρίζεται η αγωγή, ως παρουσίαση στο κοινό νοείται "η αναμετάδοση έργου με οποιοδήποτε από τα μέσα που μνημονεύονται στις προηγούμενες παραγράφους και από φορέα διακρινόμενο από εκείνον από τον οποίο προέρχεται το μεταδιδόμενο έργο". Ένα από τα μέσα που αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους, συγκεκριμένα στην παράγραφο d, είναι η δορυφορική μετάδοση, ενώ η παράγραφος e αναφέρεται στην καλωδιακή μετάδοση· η πρώτη παράγραφος επαναλαμβάνει επί λέξει τον ορισμό της ραδιοτηλεοπτικής μεταδόσεως ή παρουσιάσεως στο κοινό μέσω δορυφόρου, που περιέχεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας (...)».

Το προδικαστικό ερώτημα

10.

Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Oviedo αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', και παράγραφος 3, της οδηγίας 93/83/ΕΟΚ την έννοια ότι η εκ μέρους ξενοδοχειακής μονάδας λήψη τηλεοπτικών σημάτων μέσω δορυφόρου ή μέσω επιγείου δικτύου και η καλωδιακή διανομή τους στα διάφορα δωμάτια του ξενοδοχείου πρέπει να θεωρείται ως πράξη "παρουσιάσεως στο κοινό" ή ως "λήψη από το κοινό";»

11.

Η Egeda καθώς και η Γερμανική, η Γαλλική Κυβέρνηση και η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου υποστηρίζουν, κατ' ουσίαν, ότι οι διατάξεις της οδηγίας 93/83 δεν επιτρέπουν στο Δικαστήριο να παράσχει στο αιτούν δικαστήριο τα στοιχεία ερμηνείας που ζητεί και ότι το προδικαστικό ζήτημα θα πρέπει να λυθεί αποκλειστικά και μόνον βάσει των διατάξεων του εθνικού δικαίου.

12.

Κατά την Hoasa και την Ισπανική Κυβέρνηση, η εκ μέρους του ξενοδοχείου λήψη των τηλεοπτικών σημάτων μέσω δορυφόρου ή επιγείου δικτύου και καλωδιακή διανομή τους στα διάφορα δωμάτια δεν αποτελεί πράξη παρουσιάσεως στο κοινό ή καλωδιακή μετάδοση κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφοι 2, στοιχείο α', και 3, της οδηγίας 93/83.

13.

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το άρθρο 1, παράγραφοι 2, στοιχείο α', και 3, της οδηγίας 93/83 δεν επιλύει το ζήτημα πότε τελείται η πράξη «παρουσιάσεως στο κοινό» ή τί πρέπει να νοείται με τον όρο «κοινό». Συναφώς, διευκρινίζει ότι η οδηγία 93/83 δεν εναρμονίζει όλες τις εθνικές διατάξεις περί δικαιωμάτων του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων. Η Επιτροπή αναφέρει επίσης ότι το Βασίλειο της Ισπανίας υποχρεούται να εφαρμόζει τη Σύμβαση της Βέρνης για την προστασία των λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών έργων (Πράξη των Παρισίων της 24ης Ιουλίου 1971, όπως τροποποιήθηκε στις 28 Σεπτεμβρίου 1979). Κατά την Επιτροπή, η εκ μέρους ξενοδοχείου αναμετάδοση μιας εκπομπής σε μεγάλο αριθμό δωματίων θα μπορούσε να θεωρηθεί, δυνάμει των άρθρων 11 και 11bis της εν λόγω

Συμβάσεως, ως παρουσίαση στο κοινό για την οποία απαιτείται να χορηγηθεί άδεια από τους δικαιούχους των δικαιωμάτων.

14.

Πρέπει, καταρχάς, να παρατηρηθεί ότι, στον τομέα της διασυνοριακής ραδιοτηλεοπτικής μεταδόσεως προγραμμάτων εντός της Κοινότητας, ιδίως μέσω δορυφόρου ή καλωδιακώς, το Συμβούλιο έχει ήδη εκδώσει την οδηγία 89/552/ΕΟΚ, της 3ης Οκτωβρίου 1989, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων (ΕΕ L 298, σ. 23).

15.

Στη συνέχεια, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, σύμφωνα με την πέμπτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 93/83, η επίτευξη των στόχων όσον αφορά τη διασυνοριακή μετάδοση προγραμμάτων μέσω δορυφόρων και την καλωδιακή αναμετάδοσή τους από άλλα κράτη μέλη «εξακολουθεί να παρακωλύεται από μια σειρά διαφορών μεταξύ των εθνικών ρυθμίσεων όσον αφορά το δικαίωμα του δημιουργού και από κάποια νομική αβεβαιότητα».

16.

Όπως προκύπτει από τη δωδέκατη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 93/83, η οδηγία αυτή σκοπεί στη συμπλήρωση, όσον αφορά το δικαίωμα του δημιουργού, «[του νομικού πλαισίου] που θεσπίστηκε από την οδηγία 89/552/ΕΟΚ και διέπει τη δημιουργία ενιαίου οπτικοακουστικού χώρου».

17.

Πρέπει, τέλος, να παρατηρηθεί ότι, σύμφωνα με την τριακοστή δεύτερη και την τριακοστή τρίτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 93/83, η οδηγία αυτή προβλέπει απλώς μια ελάχιστη εναρμόνιση των διατάξεων περί του δικαιώματος του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων.

18.

Όπως προκύπτει από την τριακοστή τέταρτη αιτιολογική σκέψη της, η οδηγία 93/83 δεν προδικάζει την περαιτέρω εναρμόνιση όσον αφορά το δικαίωμα του δημιουργού και τα συγγενικά δικαιώματα, καθώς και όσον αφορά τη συλλογική διαχείριση των δικαιωμάτων αυτών.

19.

Με γνώμονα αυτές ακριβώς τις σκέψεις θα πρέπει να εξεταστεί το υποβληθέν ερώτημα ως προς την ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφοι 2, στοιχείο α', και 3, της οδηγίας 93/83.

20.

Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί, πρώτον, ότι από τη δέκατη τέταρτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 93/83 προκύπτει ότι σκοπός του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας αυτής είναι να εξαλείψει τη νομική αβεβαιότητα σχετικά με τα προς απόκτηση δικαιώματα, η οποία παρακωλύει τη δορυφορική αναμετάδοση προγραμμάτων, παρέχοντας έναν ορισμό της παρουσιάσεως στο κοινό μέσω δορυφόρου σε κοινοτικό επίπεδο, ο οποίος να προσδιορίζει συγχρόνως τον τόπο όπου λαμβάνει χώρα η πράξη παρουσιάσεως.

21.

Από την ίδια αυτή αιτιολογική σκέψη προκύπτει ότι ο ορισμός αυτός είναι απαραίτητος για την αποφυγή της σωρευτικής εφαρμογής περισσοτέρων εθνικών δικαίων σε μία και μόνη πράξη ραδιοτηλεοπτικής μεταδόσεως.

22.

Το άρθρο 2 της οδηγίας 93/83 επιβάλλει στα εμπλεκόμενα κράτη μέλη να προβλέπουν το αποκλειστικό δικαίωμα των δημιουργών να επιτρέπουν τη μέσω δορυφόρου παρουσίαση στο κοινό έργων προστατευομένων από το

δικαίωμα του δημιουργού, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του κεφαλαίου II της οδηγίας αυτής.

23.

Πρέπει, δεύτερον, να παρατηρηθεί ότι οι διατάξεις της οδηγίας 93/83 περί καλωδιακής αναμεταδόσεως διαφέρουν από αυτές που αφορούν τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση μέσω δορυφόρου.

24.

Από το άρθρο 8 της οδηγίας 93/83 καθώς και από την εικοστή έβδομη αιτιολογική σκέψη της προκύπτει ότι η οδηγία δεν επιβάλλει στα κράτη μέλη να θεσπίζουν ειδικό δικαίωμα καλωδιακής αναμεταδόσεως ούτε προσδιορίζει το περιεχόμενο ενός τέτοιου δικαιώματος. Περιορίστηκε να προβλέψει την υποχρέωση των κρατών μελών να μεριμνούν ώστε οι καλωδιακές αναμεταδόσεις εκπομπών από άλλα κράτη μέλη να πραγματοποιούνται στο έδαφός τους τηρουμένων των ισχυόντων δικαιωμάτων του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων.

25.

Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το άρθρο 1, παράγραφοι 2, στοιχείο α', και 3, της οδηγίας 93/83 δεν παρέχει στοιχεία προς απάντηση στο ερώτημα αν η εκ μέρους ξενοδοχειακής μονάδας λήψη τηλεοπτικών σημάτων μέσω δορυφόρου ή μέσω επιγείου δικτύου και η καλωδιακή διανομή τους στα διάφορα δωμάτια του ξενοδοχείου συνιστά «πράξη παρουσιάσεως στο κοινό» ή «λήψη από το κοινό».

26.

Η ερμηνεία αυτή ενισχύεται, εξάλλου, και από την πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την εναρμόνιση ορισμένων θεμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία των πληροφοριών, την οποία διατύπωσε η Επιτροπή στις 21 Ιανουαρίου 1998 (ΕΕ C 108, σ. 6).

27.

Από τη δέκατη πέμπτη σκέψη της εν λόγω προτάσεως προκύπτει ότι η πρόταση αυτή προβλέπει την εναρμόνιση του δικαίου όσον αφορά την παρουσίαση έργων στο κοινό, εφόσον αυτό δεν έχει ακόμη γίνει από την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία.

28.

Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, της προτάσεως αυτής, τα κράτη μέλη παρέχουν στους δημιουργούς το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν κάθε παρουσίαση στο κοινό των πρωτοτύπων και αντιτύπων των έργων τους, με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα, συμπεριλαμβανομένης της θέσεως των έργων αυτών στη διάθεση του κοινού κατά τρόπον ώστε οποιοσδήποτε από το κοινό να μπορεί να έχει πρόσβαση σε αυτά από τον τόπο και κατά τον χρόνο της ατομικής του επιλογής.

29.

Συνεπώς, στο ερώτημα προσήκει η απάντηση ότι το ζήτημα κατά πόσον η εκ μέρους ξενοδοχειακής μονάδας λήψη τηλεοπτικών σημάτων μέσω δορυφόρου ή μέσω επιγείου δικτύου και η καλωδιακή διανομή τους στα διάφορα δωμάτια του ξενοδοχείου πρέπει να θεωρείται ως πράξη «παρουσιάσεως στο κοινό» ή ως «λήψη από το κοινό» δεν ρυθμίζεται από την οδηγία 93/83 και, επομένως, το ζήτημα αυτό πρέπει να εκτιμάται κατά το εθνικό δίκαιο.

Επί των δικαστικών εξόδων

30.

Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Γερμανική, η Ισπανική, η Γαλλική Κυβέρνηση και η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, καθώς και η Επιτροπή, που κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε με διάταξη της 1ης Ιουνίου 1998 το Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Oviedo, αποφαινεται:

Το ζήτημα κατά πόσον η εκ μέρους ξενοδοχειακής μονάδας λήψη τηλεοπτικών σημάτων μέσω δορυφόρου ή μέσω επιγείου δικτύου και η καλωδιακή διανομή τους στα διάφορα δωμάτια του ξενοδοχείου πρέπει να θεωρείται ως πράξη «παρουσιάσεως στο κοινό» ή ως «λήψη από το κοινό» δεν ρυθμίζεται από την οδηγία 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 1993, περί συντονισμού ορισμένων κανόνων όσον αφορά το δικαίωμα του δημιουργού και τα συγγενικά δικαιώματα που εφαρμόζονται στις δορυφορικές ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις και την καλωδιακή αναμετάδοση, και, επομένως, το ζήτημα αυτό πρέπει να εκτιμάται κατά το εθνικό δίκαιο.

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 3 Φεβρουαρίου 2000.

Ο Γραμματέας Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος